

BŁAGAN (1) *part praet pass impf*

N sg m (praed) błągã.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zjednywany, łagodzony (o stosunku człowieka do bóstwa) [czym]: Jeśli rozumiéłz/ by Bóg złośliwými Ofiárãmi był błagan: zginãć tobie z twémi. *ZawJeft* 34.

Cf **BŁAGAĆ, NIEBŁAGANY**

KN